

Lovforslaget gik ud paa, at de for Sognekirker i Lov Nr. 103 af 8. Maj 1908 fastsatte Regler fremtidig ogsaa skulde være gældende for *Filialkirker*.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Fibiger*) motiverede Forslaget med, at medens Loven af 8. Maj 1908 gav bestemte Regler om Tilskud til Udvidelse af *Sognekirker*, der var blevet for smaa, havde Kirkeministeriet ved Spørgsmaalet om Udvidelse af Thyborøn Kirke fortolket Loven saaledes, at den ikke fandt Anvendelse paa *Filialkirker*. Det havde imidlertid næppe været Lovens Hensigt at stille disse anderledes end Sognekirker, og Tvivlen burde nu fjernes ved en Lovændring.

Kirkeministeren ansaa det for absolut nødvendigt at faa Begrebet »Filialkirker« nærmere afgrænset. Ministeren ønskede derfor Lovforslaget behandlet i et Udvalg, hvor der maaske ogsaa kunde være Anledning til at overveje, hvorledes eventuelle andre Mangler ved Loven af 8. Maj 1908 kunde afhjælpes, og Ordføreren for *Socialdemokraterne* var enig i, at hele Loven burde tages op til Gennemsyn. *Venstre* var rede til at støtte Lovforslaget, medens Ordføreren for *Det radikale Venstre* (Povlsen) ansaa det for ganske overflødig og Loven af 8. Maj 1908 for tilstrækkelig; Formaalet (Statsstøtte til Udvidelse af Thyborøn Kirke) var naaet gennem et af hele Finansudvalget tiltraadt Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovens 2. Behandling, og dermed var i Virkeligheden slaaget fast, at Loven om Kirkers Udvidelse ogsaa gælder Filialkirker.

Udvalget afgav ikke Betænkning.

31. Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 76 om Radiospredning af 21. Marts 1930. (Af *Axel Dam* og *Gregersen*). [A. Sp. 3213].

Forelagt i *Folketinget* ²⁵/₁ (F. Sp. 3160).

Et tilsvarende Lovforslag blev forelagt i sidste Samling (se Aarvog 1933—34, Side 565). Det henvistes til et Udvalg, som imidlertid ikke afgav Betænkning.

Lovforslaget, der i Hovedsagen gaar ud paa at give alle Licensbetalere direkte Valgret til Radioledelsen, havde samme Ordlyd som i Fjor.

Sagen kom ikke til Behandling.
